

ת"פ 33595/07/18 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות מרכז נגד עובדיה אביבי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 33595-07-18 מדינת ישראל נ' אביבי

לפני: כבוד השופט גיא אבנן

המאשימה: מדינת ישראל - שלוחת תביעות מרכז

נגד

הנאשם: עובדיה אביבי

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי, עו"ד נגה מזור שגב

בשם הנאשם: עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, וזוכה מעבירת שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 [במאמר מוסגר: שימוע גזר הדין נדחה מספר פעמים, ראשית בשל מצב החירום ובהמשך בשל אי התייצבותו של הנאשם].

תמצית העובדות בהן הורשע הנאשם

1. בבוקר יום 20.12.17 החנתה המתלוננת את מכוניתה ליד ביתו של חברה, מר אליעז פרץ בעיר ראשון לציון. הנאשם, אשר סבר כי המתלוננת חוסמת את חנייתו, ניפץ את שמשית מכוניתה באמצעות מוט מתכת, ובכך גרם נזק בשווי 500 ₪ לשמשית החלון ונזק בשווי 400 ₪ למנגנון בדלת. המתלוננת פנתה אל הנאשם בבקשה כי יחדל ממעשיו, ובתגובה איים עליה הנאשם בפגיעה בגופה, בילדיה וברכושה, באומרו "תסתמי, אני אעשה לך נזקים", "אני אשרוף לך את הילדים, אני ארצח אותך". המתלוננת פנתה למשטרה וכשהגיעו שוטרים למקום המשיך הנאשם באיומים כלפי המתלוננת. בתגובה לפנייתו של אחד השוטרים אשר ביקש מן הנאשם לחדול מאיומים כלפי המתלוננת, השיב לו הנאשם

"מי אתה בכלל, אני ארצח אותך, אתה לא מכיר אותי, אני אהרוג לך את הילדים, בשביל שקל וחצי שאתה מרוויח לא כדאי לך להתחיל איתי, אני יודע איפה אתה גר ואני אקמט לך את הילדים". בהמשך הגיעו למקום שוטרים נוספים לרבות מפקד המשמרת, ואלה נאלצו לספוג מן הנאשם איומים שהופנו כלפיהם וכלפי ילדיהם. הנאשם סירב להזדהות בפני השוטרים וסירב להתלוות אליהם. כאמור, הנאשם זוכה מחלקו האחרון של כתב האישום, בו יוחסה לו עבירה של התנגדות בכוח למעצר.

תסקירים וחוות דעת

2. שירות המבחן: חרף העובדה שההוכחות נוהלו עד תומן, נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם והפניתי את הנשם לקבלת תסקיר מבחן. בתסקיר מיום 25.6.19 נסקרו נסיבותיו האישיות של הנאשם והובאה התרשמות קצינת המבחן מהתנהלותו, אופיו והתייחסותו לאירוע מושא כתב האישום. הנאשם בן 35, רווק המתגורר בבית הוריו ואינו עובד (נכון למועד כתיבת התסקיר). השלים 12 שנות לימוד תוך שעבד בעבודות מזדמנות במקביל, כחלק מניסיונו לסייע בהתמודדות כלכלית מורכבת בבית הוריו, ובהמשך שירת שירות צבאי מלא. בעקבות פיטוריו מעבודה, התמודד הנאשם עם תקופה רגשית מורכבת אשר השליכה על מצבו הכלכלי ובהמשך לכך רכשו עוקל והוא צבר חובות. הוא תיאר כי פנה בעבר לעזרה פסיכיאטרית אך מיעט להרחיב בנושא. ניכר כי בני משפחתו של הנאשם אינם מעודכנים במצבו והוא אינו מקבל מהם תמיכה רגשית. בתארו את האירוע מושא כתב האישום, נראה כי הנאשם ממוקד בקשייו והתקשה לראות את התנהלותו האימפולסיבית, את פגיעתו באחר ואת הפסול שבמעשיו.

נוכח התרשמות קצינת המבחן ממצבו הרגשי הירוד וקשיים בתפקודו של הנאשם, הופנה האחרון לגורמי בריאות הנפש בקהילה, אך הדבר לא יצא אל הפועל בשל התנגדותו של הנאשם. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מצוי בתקופה משברית מתמשכת אשר משליכה על תפקודו הכללי במישורי חיי השונים, וגורמת לו לקשיים בהתנהלות נורמטיבית ותקינה. ניכר כי הנאשם מתקשה להכיר במצבו ולקבל טיפול ומסרב לשתף פעולה. הנאשם בחר לנתק את הקשר עם שירות המבחן בטענה כי איננו מעוניין להיעזר בגורמי הטיפול בקהילה. משכך, לאחר שנמצא כי נשקפת מן הנאשם מסוכנות בינונית לביצוע עבירות אלימות בדרגת חומרה בינונית, ובהיעדר שיתוף פעולה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

3. הממונה על עבודות שירות: פעם אחר פעם הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות, במטרה לקבל חוות דעת שעשויה לאפשר לנאשם לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות. מתוך ארבעה מועדי התייצבות שנקבעו לנאשם בפני הממונה, פעם אחת הגיע ללא אישורים כנדרש, ושלוש פעמים כלל לא טרח התייצב (ראו חו"ד מיום 15.8.19, מיום 12.1.20 ומיום 17.2.20).

4. הפסיכיאטרית המחוזית: לבקשת בא כוחו הופנה הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית, לאחר שניתנה הכרעת הדין ולאחר שהתקיימו טיעונים לעונש (פרוטוקול שני מיום 8.7.19 - עמוד 55) [במאמר מוסגר: בדיון מוקדם יותר מאותו היום הודיע ב"כ הנאשם כי איננו חולק על כשירותו של הנאשם לעמוד לדיון ובדבר אחריותו למעשים בהם הורשע - פרו' עמוד 51 שורות 14-15]. הנאשם לא טרח להתייצב לבדיקה אליה זומן כדיון, ואף לא התייצב לדיוני המשך, והובא לדיון בצו מעצר לאחר התליית ההליכים. בדיון מיום 29.12.19 חזר בו בא כוחו (החדש) של הנאשם מבקשתו להפנות את

הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית, וביקש הפנייה נוספת לממונה על עבודות שירות. כך נעשה, לאחר שהנאשם התחייב בפניו להתייצב לראיון אצל הממונה ולעמוד בקשר עם בא כוחו. כאמור לעיל, סופו של יום גם ההפניות לממונה לא נשאו פרי, בעטיו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

5. טיעוני ב"כ המאשימה לעונש נשמעו ביום 8.7.19, כשלאחריהם, כמתואר לעיל, נדחה הדיון מספר פעמים וההליכים אף הותלו למשך מספר חודשים בגין אי התייצבותו של הנאשם לדיונים. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, ובהם זכותו של אדם לקניין וזכותו לשלווה. האיומים שהפנה הנאשם כלפי השוטרים אשר הגיעו למקום במסגרת מילוי תפקידם, היוו ניסיון להניא אותם מלבצע תפקידם כחוק. לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם פגע פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, שכן לא דובר באיום יחיד, כי אם ברצף של איומים שהחל כלפי המתלוננת לבדה, נמשך באיומים כלפיה בנוכחות השוטרים ובהמשך באיומים קשים כלפי השוטרים עצמם. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש ראוי בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם עתר לגזור את עונשו של הנאשם למאסר בפועל שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. בדיון האחרון מיום 23.2.20, לאחר שכשלו כל הניסיונות להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר לריצוי בפועל.

6. זה המקום לציין כי במהלך ניהול התיק הגיש הנאשם בקשות רבות באופן עצמאי, מבלי להיוועץ בבא כוחו, כולל בקשה להחלפת סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית. הגם שלא נפל כל פגם בייצוגו של הנאשם על ידי עו"ד אלון קוצר, שייצגו עד שלב הטיעונים לעונש מיום 8.7.19, נעתרה הסנגוריה הציבורית לבקשת הנאשם ומינתה את עו"ד שירן ברגמן, מינוי שאושר על ידי בית המשפט לפני משורת הדין וחרף העובדה שהנאשם לא הצביע על עילה מנומקת להחלפת ייצוג. טיעוני ההגנה לעונש נשמעו אפוא בשתי פעימות, אשר עיקריהן יובאו להלן.

טיעוני ב"כ הנאשם, עו"ד אלון קוצר (מיום 8.7.19): הפנה לאישיותו המורכבת של הנאשם אשר השליכה על מהלך הדיונים בתיק; הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום; לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות; טען כי אין מדובר באירוע מתמשך, כי אם באירוע יחיד, אשר התרחש במיקום אחד ונמשך על פני מספר דקות; לשיטתו, זיכויו של הנאשם מביצוע עבירת שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, מלמדת כי עבירת האיומים בה הורשע הנאשם בוצעה כלפי המתלוננת בלבד, ולא כלפי השוטרים, שכן כל התבטאויותיו של הנאשם כלפי השוטרים החלו רק לאחר שאלה ניסו לעצור אותו. בהתייחס לטענה זו אומר כבר עתה כי איננה מתיישבת עם הכרעת הדין. הנאשם הורשע, בין השאר, בביצוע עבירות איומים אשר הושמעו כלפי השוטרים עובר לניסיונו להתנגד למעצר, עבירה ממנה זוכה לאחר שמצאתי כי השוטרים הפעילו כלפיו כוח בלתי מוצדק. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו כלפי המתלוננת, והסביר כי ברקע המעשים עמד סכסוך שכנים מתמשך. לדבריו, הנאשם עזב בינתיים את מקום מגוריו על מנת להתרחק מהמתלוננת; במועד ביצוע העבירות היה הנאשם מובטל לאחר פיטורים, ועתה מתפרנס. אשר להתנהלות הנאשם אל מול קצינת המבחן וכלפי בית המשפט (הרוצה להרחיב מוזמן לעיין בפרוטוקולים השונים כמו גם בבקשות שהגיש הנאשם בעצמו) טען כי על אף שהנאשם טעון רגשית, כועס ומתוסכל, יש לזכור כי לא פגע באיש באופן פיזי. לסיכום ביקש להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, אפשר שבצירוף רכיבים נוספים בדמות

של"צ, קנס, פיצויים.

טיעוני השלמה של ב"כ הנאשם, עו"ד שירן ברגמן (מיום 23.2.20): הפנה לקביעה כי השוטרים הפעילו נגד הנאשם כוח בלתי מוצדק. לטענתו, די בכך כדי לחרוג לקולא ממתחם הענישה שייקבע, בשל התנהלות פסולה של רשויות אכיפת החוק, אשר עומדת בסתירה לעקרונות צדק והגינות משפטית. כן הפנה לפסיקה לתמיכה במתחם העונש לו טענה ההגנה, כזה שמתחיל במאסר מותנה, ועתר לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

הנאשם טען שלא מגיע לו עונש, כי מתנכלים לו, וכי הוא זה שזכאי לפיצויים מהמתלוננת. תלונותיו של הנאשם חזרו על עצמן במהלך הדיונים, לא רק בשלב הטיעונים לעונש, כשלשיטתו יש להעניש את השוטרים ואת המתלוננת.

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים בעבירת החבלה במזיד ברכב, הינם בראש ובראשונה, זכותו של כל אדם לקניינו, להגנה על רכשו, גם במרחב הציבורי. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת האיומים הם הגנה על שלווה נפשה של המתלוננת, מניעת הפחדה והקנטה, וכן הגנה על גופה ובריאותה של המתלוננת, שכן עבירת איומים דרכה להתגלגל פעמים רבות לאליומות פיזית. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס עבירת ההפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו הינם הצורך בשמירה על סדר ציבורי, הצורך בהבטחת פעילות תקינה ועבודה יעילה של כוחות משטרה, ויכולתם למלא ולקיים את תפקידם ללא מורא.

הצדדים טענו לפניי, ובצדק, לקביעת מתחם עונש יחיד, באשר מדובר ברצף עבירות שבוצע כאירוע אחד מתמשך, כזה שהחל בגרימת נזק למכוניתה של המתלוננת, נמשך באיומים כלפיה ביחידות, בהמשך בנוכחות השוטרים, והסתיים באיומים כלפי השוטרים ובהפרעה לעבודתם.

מדיניות הענישה

8. רע"פ 1931/15 אדריאן אברהם מויסקו נ' מדינת ישראל (26.03.2015). נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה במזיד ברכב. המבקש ירד מאופנועו בעת עצירה ברמזור אדום, הכה וניפץ את חלונו של נהג הרכב הסמוך באמצעות קסדה, וכתוצאה מכך נפצע המתלונן בשפתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר על תנאי לבין 4 חודשי מאסר בפועל, ודן את המבקש ל-6 חודשי מאסר על

תנאי, של"צ ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על ההחלטה להרשיעו בדין.

רע"פ 4522/13 נימר נעיס נ' מדינת ישראל (16.07.2013). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, אשר הורשע לפי הודאתו בעבירות של חבלה במזיד לרכב והחזקת סכין. המבקש חיבל בדקירות סכין בצמיגיהם של שלושה כלי רכב כשהיה נתון תחת השפעת אלכוהול. למבקש עבר פלילי מכביד. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל ודן את המבקש ל-3 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את העונש על 7 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 21044-02-18 מדינת ישראל נ' דרור רודבסקי (17.07.2018). המשיב הורשע בעבירת חבלה במזיד במכוניתו של המתלונן. ברקע הדברים סכסוך שכנים מתמשך, כאשר בעיצומו לכלך המשיב את הרכב, ניפץ את חלונו ולבסוף הציתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ודן את המשיב ל-7 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את העונש על 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 11049-02-15 וחידי(אסיר) נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 29.3.15). נדחה בהסכמה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות איומים וחבלה במזיד ברכב, וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירות הפרת הוראה חוקית ושימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר. הנאשם שבר את שמשות מכוניתו של המתלונן, ובתיק המצורף הפר תנאים מגבילים וסירב למלא אחר הוראות השוטרים אשר ביקשו לעצרו. דובר בנאשם אשר לחובתו הרשעות קודמות, והיה בעיצומו של הליך טיפולי בשירות המבחן. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה בין עבודות שירות ברף נמוך לבין 12 חודשי מאסר בפועל בעבירות חבלה במזיד ברכב ואיומים, ומתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות הנוספות, ודן את הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסרים מותנים.

ת"פ (שלום רחובות) 40993-08-19 מדינת ישראל נ' דוד אברהם (06.01.2020). הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת סכין שלא למטרה כשרה ושימוש בכוח למנוע מעצר. הנאשם דקר בסכין את ארבעת גלגלי מכוניתה של המתלוננת, ובהמשך התנגד למעצר עד שהשוטרים נאלצו להפעיל נגדו שוקר חשמלי. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, אך לחובתו עבר פלילי מכביד והוא לא נרתם להליך שיקומי. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסרים מותנים.

ת"פ (שלום רמלה) 53100-08-15 משטרת ישראל תביעות נ' מוסא אזברגה (16.1.17). הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של חבלה במזיד ברכב וניסיון תקיפה סתם. בין המתלונן לנאשם הוחלפו מילות גנאי ובתגובה יצא הנאשם מרכבו, הרים מתקן עיתונים עשוי ברזל, חבט באמצעותו ברכבו של המתלונן וניסה להכות באמצעותו את המתלונן. דובר בנאשם צעיר שלחובתו הרשעה אחת בעברו, אשר לא שיתף פעולה עם שירות מבחן, ומאידך הודה במיוחס לו והביע חרטה. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין צו של"צ לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשם ל-3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

9. אשר לעבירת האיומים, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע ממאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. אין דין איומים ברצח כדין איומים סתמיים, אין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

10. ברי כי מתחם הענישה צריך להיקבע באופן מותאם לנסיבות המקרה, על ייחודיותו וחומרתו. מדובר באירוע מתמשך שהופנה הן כלפי רכוש והן כלפי המתלוננת והשוטרים, אירוע שהופסק רק לאחר שהנאשם נעצר. לקולא: אין מדובר במעשים מתוכננים מראש. לחומרא: הנאשם עשה שימוש במוט מתכת תוך הסבת נזק ממשי למכוניתה של המתלוננת, על לא עוול בכפה, והשמיע איומים קשים וממושכים כלפי מספר גורמים, מבלי שמורא החוק, בדמות שוטרים שהגיעו למקום, חל עליו.

לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיפים 40ג(א) ו-40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד מאסר לתקופה בת 10 חודשים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

11. נתוניו של הנאשם מורכבים. מדובר בגבר בן 37 נעדר הרשעות קודמות. מצבו הנפשי והרגשי ירוד, יכולותיו מוגבלות, והדבר עלה הן מתסקיר המבחן והן מהתנהגותו בדיונים. הנאשם ניהל את ההליך עד תום. זוהי כמובן זכותו. אין לזקוף זאת לחובתו, בפרט לאחר שמצאתי לזכותו מאחת העבירות שיוחסה לו. מנגד, בניגוד לטענת בא כוחו, בשום שלב לא נטל הנאשם אחריות על המעשים בהם הורשע, כשגם לאחר הכרעת הדין המשיך לטעון לא רק לחפותו, אלא לאשמתה של המתלוננת, אשר לשיטתו צריכה לפצותו בגין הנזקים שנגרמו לו. הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו: הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, אשר נמנע מהמלצה בעניינו; נקבעו לו פגישות חוזרות ונשנות אצל הממונה על עבודות שירות, לשווא; הוא לא התייצב לבדיקה פסיכיאטרית אשר נקבעה לבקשת בא כוחו. בהתנהגותו ובמעשיו לאורך ההליך מנע הנאשם כל אפשרות לסייע לו ולהקל בעונשו.

אין בידי לקבל את עתירת ב"כ הנאשם לחרוג לקולא ממתחם הענישה, משלא מצאתי כל נימוק המצדיק זאת. אין צפי טיפולי-שיקומי, והפעלת הכוח המוגזם על ידי השוטרים הצדיקה את זיכוי של הנאשם מעבירה של שימוש בכוח כדי להימנע ממעצר, אך לא מעבר לכך. נתתי דעתי למלוא טיעוני הצדדים, לנסיבותיו של הנאשם ולכלל השיקולים המנויים בסעיף 40א לחוק העונשין. שקלתי לקולא את מצבו הרגשי המורכב של הנאשם אשר עשוי להקשות על ריצוי עונש המאסר שיוטל עליו. כן לקחתי בחשבון את מצב החירום וסיכון ההידבקות מנגיף הקורונה. אשר לרכיב הפיצויים, התייחסתי לאופן הקשה בו חוותה המתלוננת את האירוע (ראו פסקה 4 להכרעת הדין).

12. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות בהן הורשע, או עבירות אלימות מסוג פשע או עוון, או ניסיון לבצע עבירות אלו.
- ג. פיצויים בסך 1,500 ש"ח אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 1.7.20. לא ישולם איזה מהתשלומים במועד, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ב סיוון תש"פ, 14 יוני 2020, במעמד הצדדים.